

C. c. 118^a

Conf. par. 29. 798.

Sum. gramm.

Libb. grammat. & antiquor.
in Quarto
N. 28.

I. a. 28

sed in specie tamē humilē, & pene sordidā dedignarer. parti,
quod, quia in ludis eiuſmodi, ipse nō admodū essem versat⁹,
vix possem eā quasi personā cū decoro gerere. Videbam em
ad hāc fabulā agēdā opus fore, denuo repuerascere, & : vt ait
Flacc⁹: Ludere par impar, equitare in aridine longa. Sed, cū
tu rogādi finē faceres nullū pariterq; te, qui pbe puerorū sen
sum calleres, si qua nobis hac parte deessent, suppleturq; pro
mitteres, volui quāuis calūniā subire poti⁹, q̄ vel tibi amico,
tū synecrīter amāti, tū prudenter roganti, quicq; negare, vel
meo pudore publicū pueritiæ cōmodū diutius remorari. Iam
si quis est, qui vehemēter putet indignū, has, sicuti prima fro
te vident, nugas, in chartarū perniciē scribi, is mihi virū pau
lisper exuat, & in puerū redeat, cogitetq; iam primū sibi lati
ni sermonis vsū discendū. Statim, opinor, videbit, quā faci
le & nullo pene negotio, per eiusmodi fabulas: velut quosdā
gradus: ad Terentij pprietatē, ac Ciceronianā facilitatē, pri
ma illa ætas traduci potuisset. Quis autē latit⁹ esset, immo,
quis nō statim exhibiturus, si ex puerili persona, terriçā istā
senū sapientiā sonarem? Tametsi sunt his nugamētis nostris
ad multa quædā, quæ seria dicere videri possint. Usque adeo,
vt & hoc noīe ab Aristarchis istis vix tutus sim futur⁹. Sed
malui ego decori paulisper oblitus, paucula subinde asper
gere, que si pueris suis literatores prælegāt attente, queāt cū
studiorū abulūm tollere, tū pueritiæ mores ad Christianam
regulam corrigere. Hos labores tibi: mi Poliāder: dicare vo
lui nominatim, vt qui author nobis & adiutor ad hāc scriben
da fuisti, idem quoq; suscipias, qui quid id est libelli, tua fas
cundia, autoritate, ac gratia tuēdū. Quod si ex hac rediti
one ad te impulsorē, & me scriptorē, aut nulla, aut tenuis ad
modū gloria redibit, solemur nos ipsi p hoc, quod nullo pos
pularis auræ puerita, sed pio & simplicitatē vterq; nūm hoc
negotiū tractauim⁹, tu adhortēdo ego scribēdo. Siquidē ius
uare studium saltē aliquos, nocere nemī. Bene vale. Liplia
ipsis ferijs Diui Matthæi Apostoli. Anno M, D, xviiij,

A ij

Marginal note in red ink:
Marginal note in red ink, partially illegible, containing Latin text.

Marginal note in red ink:
Marginal note in red ink, partially illegible, containing Latin text.

Marginal note in red ink:
Marginal note in red ink, partially illegible, containing Latin text.

DIALOGVS. I

CASPAR ET MODESTVS. De nudinis fabulantur.

Dei quoque sic hinc
solatio...
a angustias atq
in fortuna...
iunioris...
frigor...
quomodo...
vanum...
in feris...
stipant...
munda...

Ge vero Modeste, quot dies hinc absunt nudina
rū feriae, quib' frequētes adeo huc peregrini ad
ueniūt mercatores? MO. Dies, ni fallor, quatuor
decim. Nam accurate singulas pene horas ad calculū voco.

Siquidē nullū tēpus totius anni cupidi' expecto q' nudina

CAS. Nō iniuria, quādoquidē hae feriae, partim nūcios, partim
lras, partim omib' literis gratiores pecunias, nobis ap
portāt. Quod si nō, & mihi rā plane exhausto proxima nū
dinae argēti subsidiū attulerint, nō potero hic diuti' durare.

MODES. Pecunias quidē, id quod satis scio, accipiā nullas,
pannū tamē in vestem hyberna, se discedentem mihi missurum

pmisit pater. CAS, Utinā uterq' voti cōpos fiat, ut & tu cōs
modus vestit', & ego nummator, vrgētis hyemis iniurias,
minori negotio propulsare queamus.

DIALOGVS. II.

OSVALDVSET MICHAEL. de natali celebrādo, de re
ceptis pecunijs, deq' bono cuiusq' genio.

On tu hodie tuū natale celebras, atq' nos tuos sodales
cōiuiū excipis? An ignoras hunc die diuo Michaeli
cuius tu nomē refers, esse sacrum? MI. Scio equidē, quid autē

Natalem rem facere, quādo ne obulū quidē habeo, quo panem emere
em solitari queā, nedū cōiuiū agitarem? OS. Nō his nudinis a paren

tibus tibi nummi sunt missi? MI. Sunt utiq', sed ante nundi
narū exitū, e mercatore, qui literas, mo dedit, extorquere

possum nihil. Ait em sibi in tanto hominū strepitu, orium ad
que mater...
bat hinc...
partem...
non...
in...

quod...
quod...
quod...
quod...

Vento gratulatur ac vni ceteris de ceteris qui opam dant voluntate
is laqueum vide ginnialis fimalis dicitur in pmanerit etiam dicit

DIALOGVS. III.

numerandas pecunias no esse. Alioqui, non modo natalem
meu n conuino exciperem, sed & genio bono (que angeli
dicim⁹) peculiari aliqua hilaritate gratificarer. OS. Itaq; Te
rentiano illo satis excusati sumus, Vt quimus, aiunt, quan
do, vt volumus, non licet.

DIALOGVS III.

PETRVS ET PAVLVS. de reditu in patria, de literis
a parentibus acceptis, deq; missione flagitata.

Alue mi Paule. PAV. Et tu sodalium iucundissime Petre.

Sed quid adeo es tristis? Nam, ex quo comunia studia

idēq; hic ludus, magna nos familiaritate iunxerūt, vultu ala

cri, & festiuo mihi semp es visus. Vt ex his, quos hic habet

ludus, fuerit nemo, qui non te familiariter vti concupiuerit.

Nunc nescio, quomō alius videris. PE, Et miri tibi videtur,

si vultu sum tristi, cū eiusmodi quiddam mihi accidat, quod

studiorū meorum progressum non parum queat remorari?

PAV, Quid illd' quaso? Nā graue aliqd sit oportet, quod

te adolescentem cōstantem, a studijs deducat. PE, Dicā pau

cis. Iam annus ferme est, ex quo Ludi huius nostri celebra

te excitus, huc ad capiendū ingenij cultum coeessi. Quo tem

pore, studiorū meorum vix rationem inueni, Cū mihi e pa

tria offerūtur literæ, quæ me domū, quasi ex medio studio

rum cursu reuocant. Et, quod me omniū maxime male ha

bet, reditus mei causas non edunt. Nec scire possum, an huc

tandem liceat remigrare. PAV. Qui scis, an ad fortunā ali

quam auoceris? PET, Nulla mihi fortuna potest incidere

Fortuna ante est, melior est, vobis dicitur, que in in domo est, in ma tam
summi est: partem qm dona sunt diuini honoris formæ et vestes pnest:
aditudo, carnisitas, spemitas et alia id genus. O O O O O

Marginal notes on the left side of the page, including the word 'Vento' and other fragments of text.

Extensive marginal notes on the right side of the page, written in red ink, providing commentary or corrections to the main text.

DIALOGVS. III.

tata, cuius respectu literas queam posthabere. PAV. At pa-
rentibus est obsequendū. PE, Hoc illud est quod me mouet,
quod me hinc domū extrudit. Alioqui tametsi nō tantū est
aris, quo hanc hyemem transmittere queam, tamen præ stu-
diorū amore, victum mendicando hostiatim quærirasset.

PAV, Non anteq̄ hinc abeas, nunq̄ forsan rediturus, conui-
uiū inter nos agitabimus? PE, Conuiuia agitare, qui ad sus-
pelle filis meæ sarcinā cōponendā, vix tempus habeo? Im-
mo, iā recta ad Ludimagistrū pergo, missionē efflagitaturus.
quā vbi fuero consecut⁹, cōterraneorū meorū literis, quas ad
parentes suos mihi dabunt, acceptis, statim iter ingrediar.

Quare rectissime vale mi Paule, mutæ nostræ cōsuetudis
nis memor. Quod si quando dabitur ocium, fac, de studio
rum tuorū ratione, & ludi huius statū, me literis tuis certiorē
reddas. PAV, Faciam sedulo mi Petre, & lubens quidē. Sed
heus tu? PE, Quid est? PAV, Conterraneos tuos, quorū
cōsuetudō dum hic erant, vtriq̄ n̄m erat grata, meo nomīe
diligenter salutes velim. PE, Sat est, faciam.

DIALOGVS QVARTVS. De cōueniēdo præceptore,
missione impetranda, deq̄ gratijs præceptorī agendis.

PANDVLVS ET PETRVS.

Vis es, qui repide a teo pulsas hostium? En Petre, tū
pulsasti? PE, Pulsavi, PAN Sed qua gratia huc itro-
mitti postulas, nō, vt magistrū cōuenias? PE, Maxime si est
intus, habeo quod cū eo agam ipse. PAN, est intus, Sed ma-
ne paulisper, dum huc tibi renuncio, an hoc temporis articu-

*Verbum de sig
compositū. In
causā daturū q̄
in dicitur ad
mittit q̄tūm
de certo ad par
res literas. Do*

*Pandvlvs vno
iactate præfatore
pulsasti. ludi ma
mitti postulas
intus, habeo quod
cū eo agam ipse
ne paulisper, dum
huc tibi renuncio,
an hoc temporis articu-*

DIALOGVS.III.

lo ei te audire vaeret. Here, scholasticus quispiam foris expectat, qui, si non sit molestum, cupit te de re quapiam couenire. LV,

Quin huc adest. PAN, iam iam adest. PE, Salue praeceptor optime. Auocor hinc in patriam feris parentum meorum literis, Et si non auocarer, ipsa tamen aeris egestas, & item nuditas, domum abigere me possent. Itaque gratias ago tibi immortalis obseruatissime praeceptor, quod me primum in tua disciplina nam humanissime recipere dignatus es. deinde, ex quo tuae scholae fui sectator, & fideliter, & accurate tam literis bonis, quam rebus etis moribus expolire studuisti. Porro, quia, ut dixi, non amplius hic morari licet, quam possum amanter oro, ut qua humanitate me hactenus tractasti, eadem & migrandi potestate concedas. Etenim, si modo id pace fiet tua, cras prima luce iter sumus ingressuri. L VDI, Si quid feci quod gratum sit adolescentis studiose, hoc totum non mihi, sed praecceptoris officio feres acceptum. Caeterum, quando te hinc parentum literis auocari dicis, ab iis me permittente: bonis auiibus, quocumque te, vel parentes vocant, vel rectius forsitan consilium hortantur. PE, Sed illac qua iter sum facturus, amicos ne aliquos habes, quos literis salutare cupias? quandoquidem ipse praeferebam tuis in me lubens recipio. L VDI, Non admodum. Et, ut maxime haberem, tot tamen aliis negociis in praesentia districto, scribere non vacaret. Quare tu, quod ad literas attinet securus iter destinatum: quando lubet: capesse. PE. Bene vale.

Handwritten marginal notes in red ink, including phrases like 'Dignatione' and 'in patria'.

Handwritten marginal notes in red ink, including phrases like 'Dignatione' and 'in patria'.

Handwritten marginal notes in red ink, including phrases like 'Dignatione' and 'in patria'.

Large handwritten marginal note in red ink, starting with 'Consuetudo' and '7 uros erat'.

DIALOGVS. VII.

quidē. Sed quæ tibi est patria? vt in rationarium hoc quos
q̄ adscribam. IO. Patria mihi est Auba, oppidum Franciæ
oriētalis, nō procul ab Herbipoli celebri sacerdotum sede
situm. LVDI, Sat habeo. quod superest, curabitur tibi pro
tua sorte cōmoditateq; domiciliū. Ac tu quidem in eo sic te
gere, ne aliqua macula hinc in nostram scholam redundet.

IO, Q uod ad hanc rem attinet, securus esto optime præcep
tor. Nam, vt inquilinū decet, modestissime agam. Nunquid
aliud mihi vis iniungere? LVDI, Nihil, nam si quid superest
tibi præstandū, quotidie inter prælegendū a nobis dicitur.

DIALO. VII. de domicilio, comodo, atq; incomodo, deq;
paupertate ac opulētia scholasticorum.

IOSEPHVS ET CLEANTES,

q̄ Vid agitur mi Cleantes? Contigit ne tibi cōmoda ha
bitandi ratio? aut adhuc incertis sedibus oberras?

CLE, Contigit quidem habitaculum, sed eius commodi
tas tanta non est, quantam fore speraui. Siquidem spes erat
fore, vt cuius alicuius beneficio, vna cum domicilio, & victū
qualemcūq; nanciscerer. Verum multo aliter euenit. Nam
vix impetrare potui, vt pro locario statuto mihi angu
lus in ludo locaretur. victum vero, quando pecuniæ est
parum, hostiatim emendicari oportebit. Nisi forte melior
mihi fortuna posthac obuenerit. Tu autem felix es mi Ios
sephe, cui parentes tantum sumptum suppeditare suffi
ciunt, quantum ad studiorum commoditatem est satis.

IOSE, Est: dijs gratia: vnde hæc commoda mihi parem.

DIALOGVS . VII.

Sed quo plura mihi sunt ad disciplinas paradas commoda, eo ipso grauiori dignus essem odio, si non plus quam vestrum quispianam didicero. Attamen, nec vos de medioeri studio vestrorum profectu, desperare decet. Quandoquidem constat, multos humiliatos loco, ad haec nullis omnino fortunae dotibus adiutos, ad eruditionis fastigium ascendisse. An non Democritus ille physicus, ex banulo factus est philosophus? Non Cleantes, cuius tu nomen refers, aquis noctu hauriendis, diurnum victum sibi quaesiuit: & quem stoicum hic non aequauit. Sed & Plautus inter ipsos pristinae molestos labores, laudatissimas illas Comedias conscripsit. CLE. His & eiusmodi alijs exemplis aniatu, in studijs perseuero. Alioqui, me iam pridem ad manuariu aliquod artificiu transsullem. Quamquam sunt mei ordinis plerique adolescentes, in ludis magis putrescentes quam studetes, adeo infelici ingenio, ut ad nullas literas sine appofiti. Hi mihi nulli alij vsui esse videtur in ciuitatibus, quam quod alios mendicos, dum eis pane praeripiunt, ex urbibus pellunt. Quosdam quos ego consulerem, ut se ad aliquod aliud studium applicarent. IOSE, Probe dicis mi Cleantes. Nam, si omnes eiusmodi essent ingenio praediti quali tu, fouendos modis omnibus putarem. Certe, quod ad te attinet, spero propediem tibi meliorem fore conditionem. Nempe, ut apud ciuem quendam, cui nonnuncquam inseruias, omnem studiorum communitatem sis habiturus. CLE, Utinam deus ita faxit. IOSE, Faxit, ne dubita, & in hoc, mea commendatione iuuabere.

Iose: Berocat:

Stoici prito

[Extensive handwritten marginalia in Latin script, including names like 'Iose', 'Stoici', and various annotations.]

ad Galatam **DIALOGVS. IX.**

ner. **THO**, Age, quid is narrat de authoribus hoc semestri
praelegedis. Iam enim sicut opinor, eorum delectum habuerunt.

HIE, Habuerunt, id est sicuti dici audio, prudenter. Nam praes-
ter utriusque linguae rudimenta, ex Fabij praescripto coniun-

In hoc codi ctim tradenda, primū, Terentianas Comedias exponendas
iusceperunt, quod hic scriptor ex latinis pene solus, Romani fers.

monis naturam & genuina proprietate retineat, adeo, ut nec
Marcū Tullium oratorum principem puduerit, ad huius exem-

plum orationes suas formare. Deinde Marci Tullij officia,
quod is liber, non linguam solum eloquentia poliat, sed & pectus

rectis moribus instruat. Unde & Plinij iudicio, non legendus
sed ad verbum sit ediscendus. Postremo aliquot Virgiliani poe-

matici libri exponuntur. Nempe, ut Augustini iudicio, opti-
mus poeta teneris animis infixus, in omnem usque vitam haereat.

Ad hac, quando parum est aequum Christianos in gentiliū libris
esse totos, eis diebus, quibus ferias agimus, elegantissimos si-

mul & grauissimos hymnos Aurelij Prudentij, grauis &
sancti viri audiemus, aut si hi displiceant, Enchiridion milie-

tis Christiani, ab Erasmo Roterodamo accuratissime elab-
oratum. Quasi (ut spero) & pro suo officio explicarint ac-

curate praecipites, & nos pari diligentia exceperimus, non
opinor, male hoc semestre nobis fore collocatum. **THO**,

Non iniuria hunc delectum mi Hieronyme. Neque enim
eorum mihi placuit institutum, qui his & id genus alijs opti-

mis scriptoribus posthabitis, in Apuleio, Capella, & eius fas-
cinae authoribus ceteris, bonas horas male collocant, qui

in his iniquis profanis antea non perhorandos baptis-
mos in mensuris dicitis hanc in modum verba morantur
animosque castissima perturbatione / 7 in vna prima mor-

quod la
bis de
hodie
nas n
mem
nisi
nisi

In hoc codi
quod la
bis de
hodie
nas n
mem
nisi
nisi
quod la
bis de
hodie
nas n
mem
nisi
nisi

*In his iniquis profanis antea non perhorandos baptis-
mos in mensuris dicitis hanc in modum verba morantur
animosque castissima perturbatione / 7 in vna prima mor-*

DIALOGVS. XI.

Quāq; ad me attinet, vellē contio q̄ breuissima haberet.

Etem iam hunc vehementer esurio, biduatio iam pene ieiū

nō maceratus. Nam his dieb; quibus a carnib; abstinetur,

nunc ab eo recte satorus. STE, Dias adhuc horas edendi

aliditas tibi est reprimenda, siquidē prater contionem, quæ

ora potest, scis quantū temporis in summo sacrificio cho

raula sibi sumat, quē etiam pene superant hæ nostræ cantio

nes supra modū prolixæ. LAV, Male sit istis, qui harū rerū

nobis sunt authores. Iple certe statim, vbi peractum fuerit

sacrum, ad diuitū ostiā citatō adeo cursu contendā, vt si non

in primis, secundis saltem & tertijs, stipem accipiam. STE,

Sed me vix anteuertes. LAV, Res ipsa indicabit.

DIALOGVS. XI.

CLMENS ET REMIGIVS, de die a ferijs secundo

quem Martis vocant, confabulantur.

v # E nobis mi Remigi, vltra præscriptum dormiūimus.

Iā em sol vndiq; plena luce resplendet, vt septimæ horæ

signū datum liceat cōicere. RE, Nō opinor, Cælum alioqui

prater morem est serenū. Etiam si alias hoc die somnolentiæ

meæ pœnas nō raro dedi. CLE, Vt cūq; sit, male metuo mihi

a ferula. quare occasione aliqua, qua hodie e scholis emas

nere liceat, quærā. RE, Quam eā? CLE, Scis quida nobis

heri contēderit hera nostra. CLE, Scio. Nempe vt familiam

hauriendis aquis iuuenus. Sed quid tum? REMI, Hæc

erit tūa fatis idonea, per quam elabamur. Quāobrem tū

umerit, vbi octauæ signum auditum fuerit, quasi e medijs

Charant...

Personas...

Clem...

Remig...

Handwritten marginal notes in Latin script, including corrections and commentary on the main text.

DIALOGVS.XI.

laboribus in ludum ingredi, atq; a praeceptoribus emanedi
copia poscere, hac ipsa: qua dixi: causa assignata. CLE, Ve
reor vt procedat comentum. Q uadoquidē hoc die, quo fu
nus magnificū est deducendū, & defuncti Manib, parentan
dum, vix facultatē hanc dabit. Et alioqui pauci iam adsunt,
qui pompam instruant. RE, Tentandū est, vtcuncq; res ex
at. Ac nescio, quomodo hac die mihi semper iuifum est scho
las adire, non minus, q̄ si in pristinū aliquod mihi sit rede
undum. Credo, q̄ pridiani ocn̄ sensus adhuc reliquus, sic re
luctantem faciat.

DIALOGVS.XII.

BVRCHARDVS ET ALBINVS, De nuptijs, Balne
is, ac viscerationibus.

Vptias hodie futur as aiunt Albine, tu quippiam ea de
re audisti? AL BI, Audiui. BVR, Danda est opera, vt
& nos e nuptialibus eibis aliquid acquiramus. AL, Q uod
ad eibū attinet, hodie nihil moror. Heri em̄ mihi prospexi,
vnde hunc diem comode liceat transigere. Sed quod a prans
dio saltationē in theatro spectare non possum, hoc vero est,
quod me male habet. BVR, At quid vetat, quo minus spe
ctes? AL, Ignoras forsan, in hūc diem nobis p̄i cuiuspiam
benefitio balneas gratuito condictas, a quibus abesse saltato
nis spectandae studio, an tu putas fore consultum? BVR, Vi
de, nisi submonuisses, egregie fuisset oblitus. Neq; venisset

in mentem viscerationis, quae & ipsa in hodiernum diem est
constituta. valeant nuptiae cum sponso ac sponfa. nos, quae

Parummodo hoc
parentibus in
vobis ad quon
alios uariare
no is: quoniam

Sanctum nolastrom
quod motum quomodo
ad mitem manum
quomodo

Quomodo
in mitem manum
quomodo

Quomodo
in mitem manum
quomodo

DIALOGVS. XIII.

propius ad nos pertinent, curemus.

DIALOGVS XIII.

SIXTVS ET ALEXANDER, de ingenij praestantia

contendunt.

Oelix tu quidem es mi Alexander, cui ingenium

tam fecundū, tamq̄ perspicax contigit ALEX,

Est nobis Christo deo gratia, non omnino infelix. Sed ta-

men non tantum, q̄ forsan tibi viderur. Fit enim, nescio quo

modo, vt nostri nosmet poeniteat, aliena fere suspiciamus.

SIX, Ertu, quantum audio, aliquid insuper deyderas.

ALEX, Quid ni? quando memoriam mihi sentio omni-

no fluxam & parum tenacem. Nam, vt facile qua traduntur

percipio, ita non sine maximo negotio percepta retineo.

SIX, At ego difficulter intelligo, verum semel intellecta dis-

utissime referuo. Et: vt video: tibi careum est ingenium,

mihi vero saxeuum. Carex quid vis facile impresseris, at im-

pressum vestigium statim euanescit. Saxo, tametsi quid non

sine labore inculpitur, semel tamen inculptum, multis se-

culis durat. ALEX, Recte plane confers. Sed hoc me male

habet, q̄ videas pluresq̄ ingenio numeris omnibus felicis

limo praeditos, at vicissim moribus adeo turpibus, vt non

inepte dixeris, eorum ingenia male habitare. SIX, Credo

dicterium hoc vetus esse, et olim de Galba, homine ad pros-

digium vsq̄ deformi, dictum. Sic enim audire comemini.

ALEX, Probe. Sed nec ipse, opinor, inepte huc detorsi.

Manuscript marginal notes in Latin script, including phrases like 'Ingenium', 'Saxo', 'Galba', and 'prosdigium'.

Manuscript marginal notes on the right edge of the page.

DIALOGVS.XI.III.

SERVIVS ET SVLPITIVS, de signo tintinnabulorum
deq; immodico somno.

S Vinurgis Sulpiti. Jam tintinnabula vltimū dilucula
ris sacrificij signū dederunt. Et nō ignoras, quanta ho-
minū frequentia hoc sacrum peragatur, vt flagitium plane
sit, nos in tempore nō adesse. **SVL**, Tania iurgam, tametsi
caput adhuc sobbre graue sentio. Vtinā liceret ad fatietatem
vsq; dormire. Imitarer certe hodie Horatianos illos iuue-
nes, quibus pulchrū videtur in medijs dormire dies. **SER**,
At ego te diutius nō opperier, ne hęc mora mihi plagas li-
crifaciat. Ego hinc abeo, tu quādo lubet sequere, a: it tuo pes-
riculo dormi. **SVL**. Iamiam te comitabor, ne festina tan-
topere. **SER**. Nihil moror, nunc non est fugandi locus. A
prandio vero vbi pro more nobis a studijs remissio data
fuerit, nugabimur.

DIALOGVS.XV.

HENRICVS ET FRIDERICVS de ludēdi rōne aiūt

V nobiscum pila ludes Friderice? an eum istis curū
maius certare? **FRI**. Mallem cū vno & altero iocundo
sodali deambulare. **HEN**, Quin tu ante paulisper pila
colludis. Postea & nos vna tecū deambulabimus. **FRI**, At
ego huiusce ludi non admodum sum peritus. Nam, nec cau-
te pilā mittere, nec missam manu satis certa excipere sufficio.
HEN. Nihil est q; hac grā sis sollicitus. Ipā rei exercitatio te
satis, q; facto op' fit, admonebit. Quod si hīc moīs oib; ab
horres, age ludū mioris negocij, nepe globularē incipiamus.

*Gladius ludendi peris mīnimum magnum
quo admissum p'cipio dicit. Globularē ludi
p'cipio est summius et hūmāi a p'cipio et glo-
bularē hūmāi*

*Et hanc mīnima et rariū hūmāi
quā rariū hūmāi dicitur p'cipio
fariū et dicitur quod aut dicitur
reperitur*

bussem fuerit

DIALOGVS XVII

Coryceis nos auscultet, & Lupus sit fabula, hoc est, ille ipse

nobis ignorantibus adsit, qui quasi conducticius proditor

omnia ad præceptore deferat. DA. Hoc illud forsan est, quod

Lupum audio appellari Nam nomen solum in ea schola, ubi

ante egi, iactabatur. IV. Is ipse est ille clanculari Lupus, quem

nos infelli non minus odiosum habemus, quam feram illam qua

drupedem horrent oues. DA. Vereor, ne & nos hodie defe

rat. Quamobrem cogitandum mihi est, ut si forsan reus fuero,

vel me expurgem, vel quam minima pena defungar.

DIALOGVS XVII

PETRVS ET PAVLVS grauer ferunt desiderium fe

riarum, de capite lauando agunt.

Q. Va vellem hunc diem abesse, ut a tot totius septimas

na laboribus, ac etiam bidui fame, adferias demum & car

nes liceat redire. PAV. Impatiens es moram mi Petre, qui, cum

totam pene septimanam expectaris, diem dimidiatum durare

non potes. quid autem facies, ubi totis quadraginta diebus

a carnibus est abstinendum? PE. Recte quidem obiurgas. Sed

nescio quomodo, quanto viciniores sunt feriae, tanto magis

earum me premit desiderium. Sed nunquid aliud dicere

vis? Nam ego hinc me in tonstrinam conferam, caput lotionem

curaturus. PAV. Et ipse lauandum caput exhiberem, si lotio

nis mercedem tonsori persolvere possem. Nunc autem tantum

habeo nummum. PE. Sat est, nec ipse pluris lauo. Tametsi

raro hos facio sumptus. Nam per anni curriculum, vix sexies

lauo. PAV. At saepe caput a fordibus repurgares. Aiunt enim

C

Vertical marginal notes on the left side of the page, including fragments of text and symbols.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including fragments of text and symbols.

*Wynetna qui dicitur pallas dicitur magis
 optima hominis est inveniatur per se
 de ionio regere naturam & vitam
 statim ut est in ubiis spiritibus*
DIALOGVS. XIX.
 corporis emundatione, & ingenium nitidius quasi purgatius
 eas dicitur na
 in rogantibus sumreddi. **PE.** Sic quidem fertur, idque propterea, quod scientiarum
 dea ad sapientiam dominatum
 dea maris abstrahit
 sedem in capite, utpote rationis domicilio collocat. Quare
 otius eamus. **PAV.** Quando lubet.

*De prima indim marini
 potestatem sicut dicitur
 mors tunc postquam
 aliquid mendium hinc dicitur*
DIALOGVS. XVIII. de canticis, deque ferijs diui Martini.
GEORGIVS ET CONRADVS.
 Ge mi Conrade, quo canticis per hanc hyeme stipem
 colligemus? Et enim in hac urbe mos est, ut scholasticis
 et aliquid conuictum, compositis in hoc castrens, diuitum
 conuivia exhilarent. **CON.** Tunc hoc fuerit disquirere, qui
 rei Musica peritiam habes, quid huius scholae melius quam ego

*De musica tunc
 quod in sumptione
 sit de canticis
 ratione sine sum*
GEOR. Quando in me hanc cura reuocis, aliquid mihi
 me vulgare dispiciam. Sed die ab hinc octauo, quid fieri so-
 leat nosti? **CON.** Dic quid? **GEOR.** Erunt tunc feriae praes-
 cidantiae diui Martini. **CON.** Quid tunc? **GEOR.** Est tunc

*Etiam apud an
 nichos multa in
 sunt sentia
 naturae tunc
 dicitur 7 solent
 ut statim
 quod dicitur
 inuicem hinc no
 inuicem hinc
 eto attendant
 in in quibus
 finitio ostendit
 in dicitur
 ma para 7
 ma aqua 7
 in dicitur*
 mellis nobis scholasticis uberrima. Si quidem, in eius diei
 vespere, non esculenta solum nobis largius solito dantur,
 sed & stipem egenis dari hostiatim est receptum. **CON.** Bes-
 ne mecum agetur. Quandoquidem corrasurum me spero,
 quo hyeme comodius transigere valeam. **GEOR.** Ita spero
 quidem. Quare ad tempus ut praesto sis, vide.

*ma para 7
 ma aqua 7
 in dicitur*
**DIALOGVS. XIX. de ieiunij violata religione, deque diuae
 Catharinae studiorum praedictis Numine.**
MARTINVS ET VALERIVS.

*in dicitur
 in dicitur
 in dicitur
 in dicitur*
 Vid agis omnium impurissime? **VA.** Quid adeo in me
 stomacharis, qui aliud facio nihil, quam quod ientaculum cas-

sum
 sum

*in dicitur
 in dicitur
 in dicitur
 in dicitur*

Hiemps a piando dicitur quod apud veteres in montibus et praeceps in saxo
DIALOGVS XX. *va memoriam*

respondens
pio? An tu ientaculum perinde ducis ac piaculum? **MAR.**

respondens
Quasi non fat grave sit piaculum in homine Christiano, ieiunij religionem violare. **VA.** Et hodie est indictum ieiunium? dic quo nomine. **MAR.** Scelesti, nescis quas ferias beatæ Catharinæ artium præfidis agendas? **VA.** At non putaram præcidanas has ferias, ex ecclesiæ instituto sacras.

respondens
MAR. Quid tum? consuetudo recepta est pro lege. Et, ut nulla sit consuetudo, nobis tamen qui literas sectamur, quibus hæc virgo præfideret, hæc dies ieiunio religiosissimo fuerat colendus. **VA.** Ieiunabo ergo deinceps, vel hoc sumpto ientaculo. Neque enim lautum spero prandium, & ut vulgo dici audio, bis interdicti male pasci, pro ieiunio est. Tametsi ut tibi me aperiam, hæcenus Christum verum sapientiæ præfidem putavi, ut quæ sapientiæ nomine subinde in ecclesiasticis contionibus celebretur. **MAR.** Noua quædam inducere conaris. At ego communis omnium via ingredi malo. **VA.** Non audisti illud Pythagoræ, per publicam viam ne ambules? **MAR.** Molestus es, tu tuium, ego meum iter ingrediar.

Confirma de na temporaria de lege in ma his per legem danda est dicitur an nullo dicitur gar offit fari de methodo ad pmar

DIALOGVS XX.

HIPPOLYTUS ET CLETUS, de frigoris iniuria queruntur.

prosperi etiam
Oportet sunt felices, quibus per opes iam licet domi ad eas minum, aut calefactum hybernaculum adfidere. **CLETUS** Ediuerso quibus nos infelices, qui miseri nullis pellibus, immo nullis pene vestibus aduersum frigoris iniuriam

Pythagoras per philosophus in dicitur dicitur

C *num vero ademptum est quod cum vero ademptum est quod*

*Tragedia & comedia hoc discrimine sortita sunt. Tragedia in ipsa spectatio
Laris & gaudia. Lena est in malis comipes. Reges & Heroes ad aux aduersi*
DIALOGVS. XXII.

sunt hi reges, qui i Tragediis Agamēnonis, aut Priami p[ro]ferantur ad v[er]it[ate]m
nā gerunt. STA, Eiusmodi honorē mihi ne optare quidem. *sed duntaxat*

DIALOGVS. XXII.

IACOBVS ET THOMAS, de varijs Spectaculis collo-
quuntur. *De malignis & imbecillis personarum atq[ue] rerum negotio*

q Vid cras sit futurū audistin? THO, Nihil equidē, nisi

quæ alias fieri consueuerunt. IACO, De Spectaculis

nihil? THO, Nihil plane, Nū edentur aliqua? IACO, Eden

tur, & quidem varia. Nam funambulos dīos adesse audio,

qui cras sui artificij miracūm ostentabūt. Tum Sarmatas

aliquot ipse, qui immanes vrsos ad exiguā stipem iuxta li-

tuorum carnis saltitantes exhibebūt. THO, Curabo quo-

quomodo, vt & ipse intersim, etiā si me ipse intrudere debeā.

IA, Vix poteris. Quandoquidē qui nō numerat, foras qua-

tiuntur. THO, Fallam ipsos ianitores. IA. Ad hac Princeps

ipse in foro paria aliquot equitū exhibebit, qui inter se in-

festis hastis concurrent. Post quos Circū ingredientur item

Equites a calce ad verticem v[er]s[us] armati, quos cataphrattos

vocant. Hi cateruatim sine v[er]bo, aut ordine, aut arte, alius in-

alium irruent, & se mutuis ictibus ab equis deicient. Nam

in hoc Circ[us] v[er]u[m]q[ue] est circūseptus, & ne qui ceciderint gra-

uius ledātur, simō infratus. THO, Quā quæso te volupta-

tem, ex tam furioso & minime iucūdo certamine capiūt isti?

IA, Quid? nullas nō lauticias præ hac voluptate cōtemnūt.

Præterq[ue], q[ui] hoc tyrociniū ad serios hostiū congressus præ-

parantur, & quasi animantur. THO, Vt cūq[ue] sit, Spectabo

DIALOGVS. XXIII.

& ipse, quo modo res agatur.

DIALOGVS. XXIII, de ieiuniorum ratione differunt,

CONRADVS ET EGIDIVS.

*Dns moxam conradus
qui conuincit iam ad
antiquos fuerint egidius
in colligere in
nominibus
nims est hie
canonice
in affirmat*

quasi f. etiam
Ale sit istis, nescio quibus, qui totum pene annum ieiunij
loquuntur
nisi onerarunt. Neque enim satis fuit eis, quadraginta

*ad ieiunium
sanctos*
dies perpetuo Christi ieiunio esse sacros, nisi insuper quars
*etiam
sanctos*
ta quae anni parte, aliquot dies nos macerassent. Instat rur

*etiam
sanctos*
sus septimana per abstinentiam transigenda. Quod si mihi
*etiam
sanctos*
tanto apparatu prandiū apponeretur, quanto illis, qui ieiun

*etiam
sanctos*
nia haec induxerūt, non admodū grauatim eis parere, nunc
*etiam
sanctos*
cum vix toto anno semel rugientem stomachū exaciem, ad

*etiam
sanctos*
huc ieiunij vexat. EGI, quid ita stomacharis mi Conrade
*etiam
sanctos*
in sanctos ecclesiae patres? qui haec omnia bono animo statues

*etiam
sanctos*
rūt, nō nobis, qui haec nec praestare per aetate adigimur, nec
*etiam
sanctos*
per inopia possumus, sed suis similibus, hoc est, diuitibus istis

*etiam
sanctos*
& delicatis. CON. Qui scis haec? EGI, Superiori anno e quos
*etiam
sanctos*
dā concionatore audiui, q diuo Hieronymo: quācūq; acerrio

*etiam
sanctos*
ieiuniorū exacerati: displicere aiebat, maxime in teneris aetas
*etiam
sanctos*
tibus, longa & immoderata ieiunia. Ne, quēadmodū ipse scri

*etiam
sanctos*
beret, ante pedes deficiat, q̄ currere incipiāt. Quare tm̄ ieiun
*etiam
sanctos*
in admodū qu

*etiam
sanctos*
niorū modū imponendū, quantū ferre poterim. EGI, Ha
*etiam
sanctos*
beo gratiam diuo Hieronymo, qui pauper culis nobis, & im
*etiam
sanctos*
patienter esurientibus patrocinator.

DIALOGVS. XXIII.

PENIVS ET FRANCISCVS, de ferijs natalicij Chri
confabulantur.

*Dasin est
mo antea
bona
ea
vni
pore
dign
fuit
m
v
indis
In admodū
quorū
fuit
tunc
quanto
tra
sua
vamo
nauarū*

*etiam
sanctos*

*etiam
sanctos*

*etiam
sanctos*

*etiam
sanctos*

*etiam
sanctos*

*etiam
sanctos*

DIALOGVS. XXVI.

scios. Quorū professio a quibusdā etiā latinis Magia naturalis dicitur, sed quia hæc res finibus suis nō contenta, temporis progressu in curiosam quandā dæmonū imposturā est de lapsa, cœpit honestissimæ artis vocabulum probro esse. Quis aut̄ idem hi Reges in psalmi pphetia dicuntur, nō sic est accipiendū, vt hodie sunt Reges, hoc ē, tot ditionum potentes Sed qui quoquo mō Magistratū gerūt, suntq; numero vulgi exempti. Quo mō & Hesiodus corruptos iudices, & aduocatos βασιλεας δωροφασοις appellat. Porro, apud veteres theologos græcos, vt Gregoriū Nazianzenū, audio ipsa natalitia festa επιφάνια dici cōsueuisse, quod in his deus homo apparuerit. Verū quod & Magorū ferias hoc vocabulo celebrant, hinc opinor esse, quod illis dux stella apparuerit. Hæc res quæ ego de hac quæstiōe audiui. Plura si vis, ex doctioribus require.

DIALOGVS. XXVI.

VALERIUS ET NICOLAUS, de cæreis in ferijs beatae virginis gestandis agunt.

Quid tu cæreū nō habes mi Nicolae? NICO. Vnde haberem, qui nec pecuniā qua victum emere possim, habeo? Sed si domi apud meos agere, nugas eiusmodi mihi pararet mater, VA. Et tu nugas vocare audes res sacras? NICO, quid ni? nec em̄ statim fuero hæreticus, etiā si nullum gesta cæreum. Maxime, cū nō sit vnde emam. Tum & Chroputarem longe fore gratius, si sumptus, quos cæreis emedis facim⁹, in pauperū vsus conuerterentur. VA. Atqui est hæc

Declaratio in qua dicitur, quod res sacras non debent in nugas converteri, sed in usus pauperum.

DIALOGVS. XXVII.

laudabilis cōsuetudo. NICO, Est omino, sed nō adeo, vt pre
ea, meliora & magis ch̄riana officia negligi debeāt. VALE,
Recte putas, nam & ipse saepe stultā muliercularū pietatem
rifi, quā suffigēdis etiam quotidie Careis triginta sex, adeo
sibi placent, vt per hoc cœlum se demereri credant, quantū
uis fortiter in plateis pauperes esuriant.

611
Laudabilis cōsuetudo
est omino
sed nō adeo
vt pre
ea meliora
& magis
ch̄riana
officia
negligi
debeat
Vale
recte putas
nam & ipse
sæpe
stultā
muliercularū
pietatem
rifi
quā suffigēdis
etiam
quotidie
careis
triginta
sex
adeo
sibi placent
vt per hoc
cœlum
se demereri
credant
quantū
uis fortiter
in plateis
pauperes
esuriant

DIALOGVS. XXVII.

FABIANVS ET FRANCISCVS, de Bacchanalib⁹
Christianorum fabulantur.

Fabianus et Franciscus
de Bacchanalibus
Christianorum
fabulantur

q Vid causa est Frācisce, quod heri ludū nō es ingressus?

FRAN, Grauit̄ ex capite laborabā, vt lucem ferre nō possē

sem. FA, Belle morbū excusas, quādo vulgare iā est schola-

sticos, si qñ, vel discēdi sudorē horreant, vel ferulā metuant,

ignauia suā valetudinē præt̄exere. Vt scolastic⁹ morb⁹, pro

assimulato & cōficto, iā pridē in puerbium abierit. FRAN.

Quid aliū faciāt nescio, certe, quod ad me attinet, mallē decis

es ferulā pati, q̄ semel in eū dolore recidere. Etiam si vix dum

plane reualui, sed qd tute iam hic versaris? an nō hora iā est

præceptorib⁹ auscultādi? FA, est, sed ob hęc ch̄rianorū q̄si

Bacchanalia tridui missionē nobis dedit præceptor. Vetuit

tū grati, si q̄s dicto audies nō fuerit pposita pœna, ne q̄s opi-

ficū istorū manuariorū exeplo, larua psonatus, vicatim cur-

sitet, quod hęc insania cū bonis oibus, tū maxime Ch̄rianis

indigna. FRAN, At ego iādudū laruā in hūc vsū domi

inclusam adseruo. FA, Vide quid agas, nā de laruis cautum

videt. Porro cōpotationes & cōtioēs ciuiles indulisit. FRAN.

Quid aliū faciāt
nescio
certe
quod ad me
attinet
mallē
decis
es ferulā
pati
q̄ semel
in eū
dolore
recidere
Etiam si
vix dum
plane
reualui
sed qd
tute iam
hic
versaris
an nō
hora iā
est
præceptorib⁹
auscultādi
FA, est
sed ob
hęc
ch̄rianorū
q̄si
Bacchanalia
tridui
missionē
nobis
dedit
præceptor
Vetuit
tū grati
si q̄s
dicto
audies
nō fuerit
pposita
pœna
ne q̄s
opif
ficū
istorū
manuariorū
exeplo
larua
psonatus
vicatim
cur
sitet
quod
hęc
insania
cū bonis
oibus
tū
maxime
Ch̄rianis
indigna
FRAN
At ego
iādudū
laruā
in hūc
vsū
domi
inclusam
adseruo
FA
Vide
quid
agas
nā
de
laruis
cautum
videt
Porro
cōpotationes
&
cōtioēs
ciuiles
indulisit
FRAN

Laruis
indigna
FRAN
At ego
iādudū
laruā
in hūc
vsū
domi
inclusam
adseruo
FA
Vide
quid
agas
nā
de
laruis
cautum
videt
Porro
cōpotationes
&
cōtioēs
ciuiles
indulisit
FRAN

DIALOGVS. XXVIII.

Parēdū erit, alioq post impmissa gaudia fortiter plorabim⁹.

DIALOGVS. XXVIII.

VITVS ET SEVERVS, de ieiunio deq; confessione.

vocant.

Q Vid istud portēdit Severe, quod ita cogitabud⁹ in ambulas? nā mihi arduū qddā meditari videris. SE, Rōgas?

quasi nō ipm hoc tps te qd agerē docere possit? VI, Ieiunijs ergo crebris te maceras, vt eiusmōi faciem exhibeas?

SE, minime, sed q parū religiose in deū cōditore, ac eundem liberatore male gratis admisi, ea nunc in memoriā reuocare studeo.

Iā em tēpus simul, ac ecclesiae edictū postulat, vt pēta nra diligēter excussa, tatis sacerdotū aurib⁹ celenda, deponam⁹.

Q uo ab eis de pētōr rōne edocti, videlicet, quaeq; leuias quaeq; grauias sint, deiceps cauti⁹ viuam⁹.

VI, At incuri⁹ ego ne semel quidem adhuc de re tanta cogitauī. RE, Hac ratio ne nihilo es melior. Q uin maturae nobis hoc mūere defungendū est.

Nimirū, vt hoc cōfitendi onere, quo nullū est grauius, liberati, diui Gregorij studiorū p̄sidis ferias agamus expeditiores.

VI, At istis ferijs quaeſo te qd tandē agitur? SE, Quia is diuus studijs, vt dixi, praesidere putatur, pueri qui suā aetatem in lris agere volunt, eo die in hac nostra militiam nomina dant, faustis vt ominantur auspicijs.

VI, Et quando haec erunt feriae? SE, Die sicut opinor, ab hinc decimo.

VI, quando ita suades, & ipse mihi oricularium sacrum (sic enim vocant nonnulli eruditi) quæram, in cuius sinum mea delicta effundam.

SE, Si lubet, eū accedēdi dabitur facultas.

D ija seruiatis militiam

[Extensive handwritten marginalia in Latin script, including corrections and commentary, covering the entire page.]

DIALOGVS. XXX.

Amm
LXX

lestem ac admirandum polluto ore, immo & animo sumas
mus, de quo heri tam pia tamq[ue] frugifera disseruit Ludima
gister. LV, Equidem pro mea virili ad hoc enitar. Sed ro
go, quid nam de hoc mysterio disputavit praeceptor? Nam
ipse non interfui. PAV, O miserum, qui talia negligis. LV,
Adesse non quivi, alibi occupatus. Quamobrem vehemen
ter oro & obtestor, ne mihi rem adeo salubrem inuideas.

PAV, Aiebat tantam esse virtutem huius admirandi cibi
vt qui eo rite vescerentur, fierent vñ corpus atq[ue] vnus spiri
tus cum Christo, sicq[ue] in deum deiq[ue] filium abirent. Sed si q[ui]
impurus contingat, eum non salutem, sed extremā anima
perniciem sibi inuenire. Hortabatur ergo nos omnes, vt his
diebus peccatores cum Christo in cruce moreremur, quo
foelicius & synceriori cum gaudio, vna cum eo in vitam trā
seamus. Hoc enim dicebat significari per hanc appetentia nūc
festa, q[uod] Pasca Hebraeis transitum a morte peccatorum, ad vi
tam virtutum sonet. LV, At interim, quid fit de placentis
& id genus alijs bellarijs, quae ad imminentes has ferias pas
rare consueuerunt? Non & de illis quid audiisti? PAV
Appage. Tuus animus iam est in placentis, quum hoc tem
poris articulo, Christus olim de vita sit periclitatus. Placen
tae atq[ue] eius generis illecebrae alia, suo loco sermonem dabūt,
Nunc de alio cibo solliciti esse debemus.

Vertical marginal note on the left side of the page, containing several lines of handwritten text.

Vertical marginal notes on the right side of the page, including a large initial 'D' and other annotations.

DIALOGVS. XXXI.

VRBANVS ET KILIANVS, de lustratione vrbis &

Urbanus aruorum fabulantur. *Kilianus* quidam ad purgationem

Urbanus Videt Kiliane, quanto molimine plateas & vicos om

Urbanus nes verrunt. Nū Princeps quispiam huc est venturus?

KI, Minime, Sed quiddam est cras futurū, cuius gratia merito

hic fit apparatus. VR, Quid hoc quaso? KI, Solēne iā est, cras

stino die vrbē corpore Christi Iustrare. Siquidē primarius

hic sacerdos, sacratissimū hoc corpus circum mœnia gestas

bit, vniuersa sacerdotum manu, atq; item populo omni, a

tergo sequentibus. VR, Sacra forsan erunt, quae nōnulli amb

urbialia non inepte vocari volunt. KI, Erunt. VR, At quā

do agentur amburbialia? Sic enim vocantur quae apud Aeth

nicos erant Robigalia, Paliliaq;. KI, Perendie. VR, Num &

nos eis sacris adesse oportet? KI, Maxime, pariter & Cleric

orum ordinem omnē. VR, At apud nostrates soli agrestes

lacrifico praerente agros obequitant. KI, I, Suis, cuiq; regie

oni est mos, qui pro lege est habendus.

DIALOGVS. XXXII.

LEOPOLDVS ET SEVERVS, de spectaculis Cos

Leopoldus comediarum Tragediarumq; exhibendis, fabulantur.

Cis Severe, quae spectacula die craftino, gesta feriis

sacratissimi corporis Christi octauis, sedi consueues

rint? SE, Qui ipse scire possem, cum superiori anno non

adfuero? LEO, At audisse ex alijs poteris. SE, Quae ad

ne narum attinent, ea non magnopere soleo exquirere. Sed

dic oro, quid tandē est quod lactas? LEO, Tragediam eo

DIALOGVS. XXXIII.

generis flores ac adorationa concinnant. BASI, Faciant
vt lubet. Ego nihilipendo istas nugas tantum abest, vt prez
cio emere velim. Quod si pecunia superesset, verum butyr
rum emere malim, hoc enim in alimentum cederet. Cum ser
torum, si odorem excipias, nullis plane sit vsus.

Handwritten marginal notes in Latin script, including phrases like 'qui fatis non coronantur' and 'vobis se lauantur'.

DIALOGVS. XXXIII.

RAPHAEL ET SERVATIVS, de ferijs diui Urbani
confabulantur.

Handwritten marginal notes in Latin script, including 'vobis se lauantur' and 'vobis se lauantur'.

V Tinam alas mihi sumere liceret, vt hic domum auolas
re possem. Etenim, nimis q̄ cupio, crastinum diem in
patria transigere. Quam facultatem magno emere non re
cusarem. SER, Quid hic sibi vult? tu ne homine exuto, in
volucrem mutam vis degenerare? aut quid noui accidit, q̄
tam repentinum tuum iter postulet? RA, Rogas? Nescis
cras ferias agi diui Urbani? SER, Noui, sed quid tū? RA,

Handwritten marginal notes in Latin script, including 'Hunc diuum eodem pene ritu' and 'nos trates, quibus Aethnici olim Bacchum'.

Hunc diuum eodem pene ritu, & iisdem caerimonijs colunt
nos trates, quibus Aethnici olim Bacchum, vt quae illis erant
Bacchanalia, nobis pene sint Urbanalia. SER, At in quem
sum faciunt haec Christiani? RA, Putant hoc diuo sic plas
cato, foelicius provenire vvas. SER, Ostolidos homines,
qui sanctorum numina crapulis ac computationibus demer
eri se credunt. Cum illi abstinentia & sobrietate, Principi
deo placuerint.

obnoxium

DIALOGVS. XXXV. & vltimus:

CORNELIUS ET GVLIELMVS, de commodis ac

molestijs variorum temporum differunt

V T nihil est vlt ex omni parte foelix. GVL I, Quid sto

macharis tecum mi Corneli COR, Non iure stoma

chor: qui me tot malis in hoc infundo mundo obnoxium

exerior. GVL I, Quid est, de quo prater ceteros adeo

queri possis, nisi forte paupertate in ius vocas. COR, Qua

si hoc solum sit malum, etiam si grauissimu. Vides, & opi

nor sentis, vt nihil no sit aduersum. Hybernis temporibus

frigore concutimur. Nunc aestus & Caniculae rabies nos ex

cruciat. Interdum quidem ob annonae caritatem & nostram

paupertate, fame ac siti laboramus. vt taceam interim, nulli

non culices & muscas nobis obuolantes, & corpusculu exu

gentes. Nocte vero cum cimicibus ac pulicibus bellum ge

rimus. Ad haec miseros exterrit, iam fulgura, iam fulmina

iam tonitrua. Mox & autumnus sexcenta morboru genera

effundet. Nonnumquam morboru omnium pestilentissimu pe

stem. Adde, qd huius temporis occasioe plerique nostri ordi

nis, dum stulti frigida laiare volunt, in rapidis & profun

dis fluminibus, capitis iacturam faciunt. GVL I, At tu natu

rae parum gratus, incommoda quidem quae secum adferunt

aestiuu menses accurate recensens, commoda vero, quae simul

praestat, praeteris. COR, Quae ea sunt quaso? GVL I, Ro

gas: primu, nec igne, nec vestibis admodum est opus. deinde

tempus hoc tot frugum genera donat, siliginem, triticum

hordeum, tot legumina, fabas, pisa, vicias, tot pomu, pyra,

ma nos qd

Vna vna semis est
leguminis vna
vna

ma nos qd
vna vna semis est
leguminis vna
vna

600
II

De quatuor anni temporibus sic meminit: *Prima tempora danda*
secunda aequa, tertia flouida, quarta siccis
na uniuersa arboribus sunt DIALOGVS. XXXV.

est tibi darsi potestas pruna, mespila, nuces, iuglades, auellanas, castaneas molles,
tempora Racemos super omnia vero dulcissimū mustū. An haec par-

ua tibi videntur aestatis & autumnū munera? Videris mihi
ex eorū esse grege, de quibus Seneca eleganter dixit. Nemo

Seneca a his beneficiis in Kalendariū scribit. Postremo cogitandū semper
est, sic placuisse naturae conditori deo, vt in hoc mundo nihil
sit hominibus omni ex parte beatū, quo videlicet ex his mū-
di perturbationib, ad aliam patriam aspiremus.

Consules, Senatus, Lipsensis omnib, & sin-
gulis has tabulas inspecturis Saluten

Lato diuinae sapientiae ho, ea rem pub, optie in-
stituta putat, quae prima cura pueris ad opti-
ma quaeq, hoc est literas, & virtutes, proue-
hendis impendat. Non aliter, inquit, ac gna-
ui agricolae teneriores plantas primaria ope-
ra obseruat, deiceps vero, & reliquias nō ne-

gligūt. Neq, id iniuria, siquidē vt tenellis plantis, nisi accuras-
te circūsepantur, facile nocuerit, vel auster inimicus, vel pe-
tulcus pec, vel etiā pecudib, nōnunq, petulatioior homo, ita pri-
ma illa aetas infirma, & per hoc in quauis parte sequax, nisi

recta institutione ducatur, leui momento in ome ignorantiae
vitiōrūq, genus sensim cum aetate adolescit. Quare diu? He-

ronymus parentes ad diligentem liberorū educationem vo-
licans, grauiter, inquit. Nō parui est apud deū meriti bene libe-

ros educare. Haec omnia nos perpendetes, nihil, quod ad hanc
curam adeo salubrem scimus pertinere, negligimus. Immo

quidquid quoquo saltem mō iuuandae iuuentuti datur, hoc
singulari quodā fauore, cōplectimur. Itaq, cum Petrus Moz-

tellanus in hac laudatissima ciuitatis nostrae Academia pub-

Ad finem

De quatuor anni temporibus sic meminit: Prima tempora danda
secunda aequa, tertia flouida, quarta siccis
na uniuersa arboribus sunt
est tibi darsi potestas
tempora
pruna, mespila, nuces, iuglades, auellanas, castaneas molles,
Racemos super omnia vero dulcissimū mustū.
An haec parua tibi videntur aestatis & autumnū munera?
Videris mihi ex eorū esse grege, de quibus Seneca eleganter dixit.
Nemo beneficia in Kalendariū scribit.
Postremo cogitandū semper est, sic placuisse naturae conditori deo,
vt in hoc mundo nihil sit hominibus omni ex parte beatū,
quo videlicet ex his mundi perturbationib, ad aliam patriam aspiremus.
Consules, Senatus, Lipsensis omnib, & singulis has tabulas inspecturis Saluten
Lato diuinae sapientiae ho, ea rem pub, optie instituta putat,
quae prima cura pueris ad optima quaeq, hoc est literas, & virtutes,
prouehendis impendat. Non aliter, inquit, ac gnaui agricolae teneriores plantas
primaria opera obseruat, deiceps vero, & reliquias nō negligūt.
Neq, id iniuria, siquidē vt tenellis plantis, nisi accuras- te circūsepantur,
facile nocuerit, vel auster inimicus, vel petulcus pec, vel etiā pecudib,
nōnunq, petulatioior homo, ita prima illa aetas infirma, & per hoc in quauis parte sequax,
nisi recta institutione ducatur, leui momento in ome ignorantiae vitiōrūq,
genus sensim cum aetate adolescit. Quare diu? He-ronymus parentes ad diligentem liberorū educationem vo-
licans, grauiter, inquit. Nō parui est apud deū meriti bene liberos educare.
Haec omnia nos perpendetes, nihil, quod ad hanc curam adeo salubrem scimus pertinere,
negligimus. Immo quidquid quoquo saltem mō iuuandae iuuentuti datur, hoc singulari quodā fauore, cōplectimur.
Itaq, cum Petrus Moz- tellanus in hac laudatissima ciuitatis nostrae Academia pub-

Handwritten signatures and flourishes in cursive script, including a large decorative flourish at the top.

155277

ULB Halle 3
003 861 813

Handwritten initials 'SL'

